

III Festiwal Poezji i Muzyki w Białymstoku

Przygotowania do III Festiwalu Poezji i Muzyki w Białymstoku dobiegają końca. Gotowy jest już program Festiwalu. Ustalono też datę jego rozpoczęcia na dzień 21 lutego br.

W związku z tym, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku zwołało konferencję prasową, na której udzielono informacji o stanie i przebiegu prac przygotowawczych oraz o programie i jego koncepcjach.

Konferencję prowadził wiceprzewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej mgr ROMUALD LAZAROWICZ. Uczestniczyli w niej również: kierownik Wydziału Kultury WRN – mgr ZBIGNIEW DĄBROWSKI, dyrektor Państwowej Orkiestry Symfonicznej – JAN KULASZEWICZ oraz znany krytyk, kierownik muzyczny Festiwalu – JERZY JAROSZEWICZ.

FESTIWAL został dobrze przyjęty przez społeczeństwo i krytykę, i uzyskał wysoką ocenę. Zainteresowanie III Festiwalem jest ogromne. Chętnych do wysłuchania i obejrzenia koncertów festiwalowych jest wielokrotnie więcej niż miejsc w salach koncertowych. Wrazem wysokiej oceny dotychczasowego dorobku białostockiego Festiwalu jest również i to, że patronat nad tą imprezą przyjął w tym roku Minister Kultury i Sztuki – Lucjan Motyka. Do komitetu honorowego Festiwalu należy prezes Związku Literatów Polskich – Jarosław Iwaszkiewicz, prof. Kazimierz Wilkomirski – prezes Zarządu Głównego SPAM, Mariusz Dmochowski – przewodniczący Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki, Jerzy Sokolowski – dyrektor Zespołu do Spraw Teatru i Muzyki Ministerstwa Kultury i Sztuki, oraz najwyżsi przedstawiciele miejscowych władz politycznych i administracyjnych oraz działacze kultury.

Celem i założeniem głównym tej imprezy jest łączenie poezji i muzyki na podstawie ich tematycznych i artystycznych związków. Autorzy programu szukają takich utworów literackich, które powstawały z inspiracji lub na kanwie muzyki oraz utworów muzycznych powstałych z inspiracji literatury. Wyrazem tego dążenia jest pierwszy wieczór III Festiwalu poświęcony motywom Don Juana w twórczości artystycznej, na której składa się muzyka Mozarta, Chopina, Szymanowskiego, Ryszarda Straussa oraz fragmenty dramatów i poematów Zorilli, Moliere, Byrona i Frischa.

W całości programu dominują koncerty monograficzne, wieczory jednego te-

matu. Świadczy o tym wieczór drugi poświęcony poezji tańca, a także wieczór III „Konstanty Ildefons Galczyński”, wieczór IV „Współczesność”, wieczór VI „Wielcy romantycy” i wieczór ostatni „Eroica”. Wieczory cechujące się różnorodnością motywów i o bardziej zwiazkach z całością koncepcji programowej Festiwalu to: V – „Wielkie monologi” i VII – „Parady” Jana Potockiego.

Celem generalnym III Festiwalu Poezji i Muzyki jest osiągnięcie maksymalnej integracji tych dwu rodzajów sztuki.

IEDY kilka lat temu zastanawiano się nad programem I Festiwalu – obawiano się, że impreza ta będzie szeregiem luźnych wieczorów, popisów i recitali sławnych aktorów i instrumentalistów. W praktyce udało się temu z powodzeniem zapobiec. Nie chodziło bowiem o wysunięcie na plan pierwszy sztuki odtwórczej, lecz treści wewnętrznych łączących poezję i muzykę. Po obejrzeniu dwóch dotychczasowych Festiwali stwierdzić można, że te zamiary organizatorów powiodły się. Na tym też polega oryginalność i odmienność białostockiego Festiwalu od innych tego typu imprez oraz od spotykanych w radio i telewizji typowych wieczorów literacko-muzycznych.

Publiczność białostocka entuzjastycznie przyjmując Festiwal potwierdziła słuszność tych założeń.

W tym roku trudności realizacyjne spotęgowały się, gdyż do dwóch dotychczasowych komponentów, tj. poezji i muzyki, doszedł trzeci – taniec. Sposób przyjęcia przez publiczność festiwalową II wieczoru – „POEZJA TAŃCA”, przesądzi o tym, czy na przyszłość będzie się kontynuować takie koncerty.

Trzeci wieczór – „KONSTANTY ILDEFONS GALCZYŃSKI”, jest nowością Festiwalu. Dotąd bowiem program nie wykraczał poza czasy międzywojenne. Pojawiały się głosy, wołające o bliższe zajęcie się sztuką współczesną. Będzie więc on, a głównie wieczór IV – „Współczesność”, próbą realizacji tego postulatu. Na wieczór IV złoży się poezja Mirona Białoszewskiego recytowana przez autora, oraz muzyka współczesnych kompozytorów: A. Dobrowolskiego, E. Denisowa, W. Kazaneckiego, Z. Krauzego, K. Serockiego, W. Szalonka i K. E. Welina.

Być może, wieczór ten będzie dla wielu szokujący. Ambicją organizatorów jest pokazanie dróg, jakimi kroczy najnowsza twórczość poetycka i muzyczna. Nie są to dziedziny zbyt dziś popularne. Dobrze więc będzie przybliżyć je słuchaczom.

Wieczór V – „WIELKIE MONOLOGI”, poświęcony jest dość luźno powiązanym dziełom klasycznym jak np. monolog Cyda i Partita De-moll Bacha.

Wieczór VI – „WIELCY ROMANTYCY” – po raz pierwszy na Festiwalu uwzględnia śpiew solowy. Skoncentrowano się tu na muzyce Franciszka Schuberta. W części literackiej dominować więc będzie poezja Heinego.

Wieczór ostatni jest jakby echem Roku Beethovenowskiego. Na jego program złożą się: fragmenty III Symfonii „Eroica” oraz utrzymany w tej samej tonacji es-dur – Koncert Fortepianowy. W części literackiej usłyszymy teksty dwóch wybitnych twórców amerykańskich: C. Sandburga i E. Hemingwaya. W koncepcji tego wieczoru chodzi o pokazanie współpracujących ze sobą dzieł będących apoteozą bohaterstwa ponadczasowego, będącego wieczną prometejską wartością człowieka.

Na koniec podkreślić trzeba wielkie osobiste zasługi dyrektora Jana Kulaszewicza, jako inicjatora Festiwalu Poezji i Muzyki w Białymstoku i ambitnego, doskonałego organizatora.